

[Niels Mørk.]

er ophørt. Da jeg har den principielle opfattelse, at behandlingen på offentlige sygehuse bør være vederlagsfri, vil jeg gerne takke den højtærede socialminister for det foreliggende lovforslag. Der er her gjort en begyndelse, som jeg håber kan videreføres; det er en af de opgaver, som vi må tage op i socialreformkommissionen.

Lovforslaget fastholder betalingsordningen for sindsygeforsorgens vedkommende. Jeg havde personlig gerne set, at man også på dette område havde ophævet betalingspligten; men jeg går ud fra, at vi i det kommende udvalg kan få en redegørelse for, hvad en eventuel ophævelse af betalingspligten her vil betyde i penge for staten, og hvilke administrative besparelser der eventuelt ville kunne opnås ved en ophævelse af betalingspligten på dette område. For mig at se må målet være, at al behandling af indlagte patienter sker vederlagsfrit, idet det må være sygekassernes opgave at udrede betalingen for ambulant behandling, forstået således, at udgifterne til behandling af de syge i hjemmet må sygekasserne tage sig af. I den forbindelse vil jeg gerne nævne det, som har været kernepunktet i den foregående sag på dagsordenen, nemlig at vi til denne behandling i hjemmet har fået et udmærket instrument i den nye speciallægeoverenskomst, som sygekasserne for nylig har afsluttet med speciallægenes sammenslutning.

Lovforslagets gennemførelse vil jo bl. a. betyde en besparelse for sygekasserne på rundt regnet 700.000-800.000 kr. om året, men jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve, at til gengæld vil sygekasserne få en merudgift ved den nye speciallægeoverenskomst, som i øvrigt med tiden vil kunne aflaste sygehuse, hvad vi alle ved er meget nødvendigt.

Må jeg til sidst sige, at også ændringerne vedrørende underholdsbidrag til børn og ændringerne vedrørende den revision af socialregnskaberne, som for øjeblikket påhviler socialministeriet, betyder et fremskridt og en forenkling, som vi også kan anbefale.

Det samme gælder den foreslåede ændring til § 46, stk. 1, om forhøjelse af forsorgshjælpen med det nye pensionstillæg, der jo træder i kraft fra 1. april.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Søren Andersen: Princippet i de væsentligste dele af de ændringer, som nærværende lovforslag indeholder, er jo allerede lagt i tidligere lovgivning, idet man i 1961 indførte betalingsfrihed for børn og unge under 18 år, der anbringes under særforborg. Den opfattelse — som jeg for øvrigt synes i høj grad er rigtig — slog da igennem, at de hjem, der har børn, som må anbringes under særforborg, er hårdt nok ramt i forvejen.

Nu foreslår man altså betalingsfriheden indført også for voksne. Det harmonerer jo med selve revalideringstanken, idet der i dag gives betalingsfri revalidering inden for det erhvervsmæssige område; der gennemføres i virkeligheden en betydelig revalidering gennem særforborgen.

Ifølge lovforslaget fastholdes dog den gældende betalingsordning for patienter på statshospitalerne, altså for de sindssyge, og begrundelsen er den, at disse patienter i lighed med patienterne på andre sygehuse ikke opholder sig dér så længe som tidligere; endvidere ønsker man at fastslå, at sindssygdom er en sygdom på linje med andre former for sygdom, sådan at behandlingen og betalingen kan og skal ligestilles med, hvad der gælder for de almindelige sygehuse.

For fremtiden skal det ifølge lovforslaget være sådan, at det, som sygekasserne ikke betaler, skal betales af indenrigsministeriet. Det betyder naturligvis en forenkling. Jeg vil gerne spørge den højtærede socialminister: er det rigtigt, at de sindslidendes forhold — for mig ser det sådan ud — nu endeligt og helt er lagt ind under indenrigsministeriet, sådan som det i tråd med nævnte tankegang vil være rimeligt?

Betalingsfriheden skal imidlertid kun gælde for personer under 60 år, idet man her harmoniserer den nugældende bestemmelse for indlæggelse af ældre rentenydere på sygehjem og alderdomshjem, hvor folkepensionen fra 6 måneder efter indlæggelsen og fremover betragtes som betaling. Når dette fastholdes, må grunden vel være den, at der i folkepensionen endnu er et kom-